Sygn. akt **OS 8/22**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Artur Warych**
Sędziowie: **r.pr. Tomasz Marzec - sprawozdawca**
r.pr. Arkadiusz Wagner

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…)r. sprawy ze skargi (…)na postępowanie radcy prawnego (…)na skutek odwołania z dnia (…)r. – doręczonego dnia (…)r. - od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia i po uprawomocnieniu się postanowienia o wystąpieniu do Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z wnioskiem o udzielenie radcy prawnemu (…)ostrzeżenia w trybie art. 66 ustawy o radcach prawnych

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2022 r., poz. 1166 ze zm.) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia i po uprawomocnieniu się postanowienia o wystąpieniu do Dziekana Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z wnioskiem o udzielenie radcy prawnemu (…)ostrzeżenia w trybie art. 66 ustawy o radcach prawnych.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Artur Warych r.pr. Tomasz Marzec r.pr. Arkadiusz Wagner

OS 8/22

Uzasadnienie

W dniu (…)r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (…)od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r. sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia. Odwołujący Pan (…)zaskarżył przywołane powyżej postanowienie w całości, w szczególności zarzucając, że w trakcie posiedzenia (…)z siedzibą w (…) (dalej „(…)") radca prawny (…)swoimi wypowiedziami skierowanymi w kierunku Odwołującego, naruszył jego dobra osobiste, zniesławił i znieważył go w obecności 20 osób wchodzących w skład (…), czym naruszył zasady etyki zawodu radcy prawnego. Odwołujący wskazał, że radca prawny nazwał go „(…)", jak również swoimi wypowiedziami umniejszał dorobkowi naukowemu Odwołującego, a co za tym idzie kompetencjom Odwołującego do pełnienia przez niego funkcji (…)w (…). W ocenie Odwołującego wypowiedź z dnia (…)r. stanowiła przekroczenie wszelkich dopuszczalnych granic i powinna być podstawą do odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego. Jak podkreślał Odwołujący, radca prawny wielokrotnie w trakcie posiedzeń (…) podkreślał, że jest radcą prawnym. Takie zachowanie w ocenie Odwołującego podważa zaufanie do zawodu radcy prawnego i nie licuje z godnością zawodu radcy prawnego. Ze względu na skład osobowy (…), zachowanie i wypowiedzi radcy prawnego (…) należy uznać za niedopuszczalne, bowiem prowadzą do dyskredytowania zawodu radcy prawnego w oczach powszechnie uznanych i szanowanych osobistości.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

W dniu (…)r. do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga Pana (…)w związku z zachowaniem radcy prawnego (…)naruszającym zasady etyki radcy prawnego.

Z treści Skargi wynika, że w dniu (…)r. w trakcie posiedzenia (…) z siedzibą w (…) (dalej „(…)") radca prawny (…)swoimi wypowiedziami skierowanymi w kierunku Skarżącego, naruszył dobra osobiste Skarżącego, zniesławił i znieważył go w obecności 20 osób wchodzących w skład (…), czym naruszył zasady etyki zawodu radcy prawnego. Skarżący wskazał, że radca prawny nazwał Skarżącego „(…)", jak również swoimi wypowiedziami umniejszał dorobkowi naukowemu Skarżącego, a co za tym idzie kompetencjom Skarżącego do pełnienia przez Skarżącego funkcji (…)w (…). W ocenie

Skarżącego wypowiedź z dnia (…)r. stanowiła przekroczenie wszelkich dopuszczalnych granic i powinno być podstawą do odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego. Jak podkreśla Skarżący, radca prawny wielokrotnie w trakcie posiedzeń (…)podkreślał, że jest radcą prawnym a jego zachowanie podważa zaufanie do zawodu radcy prawnego i nie licuje z godnością zawodu radcy prawnego. Ze względu na skład osobowy (…), zachowanie i wypowiedzi radcy prawnego (…)należy traktować za niedopuszczalne, bowiem prowadzą do dyskredytowania zawodu radcy prawnego w oczach powszechnie uznanych i szanowanych osobistości.

Pismem z dnia (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego zwrócił się do radcy prawnego (…)o pisemne ustosunkowanie się do skargi, a także przedłożenie stosownych dokumentów na poparcie swych twierdzeń.

(…)pismem z dnia (…)r. ustosunkował się do treści skargi składając odpowiedź na skargę.

Radca prawny wyjaśnił, że w dniu (…)r. uczestniczył (…). W trakcie (…)wywiązała się żywiołowa dyskusja dotycząca wprowadzenia zmian w statucie (…),w trakcie której radca prawny – z uwagi na wiedzę i doświadczenie naukowe, chciał się merytorycznie ustosunkować do planowanych zmian. Skarżący wielokrotnie przerywał wypowiedź radcy prawnego, który w ocenie radcy prawnego wtrącał pozamerytoryczne uwagi, że wypowiedzi radcy prawnego mają „(…)". Radca prawny wskazał, że jego intencją nie było obrażanie Skarżącego, a jedynie zwrócenie uwagi, że nie można nazywać „(…)" nikogo z (…), w tym osoby radcy prawnego. Radca prawny podkreślił także, że w dniu (…) r. na (…)występował jako (…)– (…), nie zaś jako radca prawny. W ocenie radcy prawnego zarzuty Skargi uderzają w jego dobre imię. Radca prawny podkreślił, że wskazana przez Skarżącego wykładnia art. 11 KERP prowadzi *de facto* do zakazania osobom wykonującym zawód radcy prawnego uczestniczenia w życiu publicznym, zabierania głosu na forum, bowiem każda wypowiedź, niezgodna z poglądem ewentualnego skarżącego, może zostać potraktowana jako nielicująca z godnością zawodu radcy prawnego.

Z uwagi na okoliczność, iż zdarzenia będące przedmiotem niniejszej sprawy zostały zarejestrowane w formie nagrania dźwiękowego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…)r. osobiście odsłuchał przedmiotowe nagranie.

W dniu (…)r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia.

W dniu (…)r. (data wpływu) do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło odwołanie Pana (…)od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r. sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Po rozpatrzeniu odwołania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie podziela pogląd Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie.

Po wnikliwej analizie przepisów art. 64 ust. 1 u.r.p. w zw. z art. 11 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, jak również stanu faktycznego i prawnego w sprawie oraz zgromadzonego materiału dowodowego w tym nagrania przebiegu (…)należy uznać, że bezsprzecznie podczas (…)wywiązała się burzliwa dyskusja, gdzie radca prawny (…)wypowiadał się podniesionym głosem, używając - jak się wydaje w odpowiedzi na propozycję zmian treści statutu (…) - następujących słów: *„(...)”*. W komentarzu do powyższego Skarżący odpowiedział*: „(...)”*. Na co radca prawny odpowiedział*: „(...)”*.

Na zasadzie art. 11 ust. 1 KERP radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym. Natomiast zgodnie z art. 11 ust. 2 KERP naruszeniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego. Dbanie o godność zawodu jest jednym z podstawowych obowiązków każdego radcy prawnego. Chodzi tu przede wszystkim o należyte i staranne, zgodne z zasadami etyki wykonywanie wszelkich czynności związanych ze świadczeniem pomocy prawnej, ale także prawidłowe z punktu widzenia uznawanych standardów zachowania w działalności publicznej realizowanej przez radcę prawnego oraz nienaganną postawę w życiu prywatnym. Nie istnieje żaden katalog, tym bardziej katalog zamknięty, zachowań radcy prawnego, które zdaniem samorządu radców prawnych naruszają godność zawodu. W działalności publicznej, w której udział bierze radca prawny, za niedopuszczalne uznaje się np. przekraczające granice wolności słowa wypowiadanie się na temat osób sprawujących funkcje publiczne, w sposób dla nich obraźliwy i poniżający ich w oczach opinii publicznej;

podawanie przez radcę prawnego publicznie nieprawdziwych informacji lub informacji wprowadzających w błąd.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie należy stwierdzić, iż zachowanie radcy prawnego w dniu (…)r. nie miało związku z wykonywaniem przez radcę prawnego czynności zawodowych, a tylko z prywatną działalnością jako (…). Radca prawny występował we własnej prywatnej sprawie. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że atmosfera dyskusji była wyjątkowo burzliwa i napięta. Powyższe poskutkowało wzajemną wymianą inwektyw pomiędzy radcą prawnym, a Skarżącym.

Niemniej jednak zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie sposób formułowania wypowiedzi przez radcę prawnego można uznać za nieelegancki, nieuprzejmy oraz pozbawiony zasad dobrego wychowania, czy też wręcz obraźliwy. Należy więc uznać, że zachowanie radcy prawnego naruszyło art. 64 ust. 1 u.r.p. w zw. z art. 11 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i wypełniło znamiona przewinienia dyscyplinarnego.

Jednocześnie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, dokonując oceny całokształtu okoliczności uznał, że zaistniały pewne okoliczności łagodzące. Powyższy czyn miał miejsce w zamkniętym, wąskim gronie osób na posiedzeniu (…). Obrady tego gremium nie były dostępne dla publiczności i osób postronnych oraz nie były w jakikolwiek sposób transmitowane publicznie.

W związku z powyższym wystarczającą formą reakcji na przewinienie dyscyplinarne będzie udzielenie ostrzeżenia, o którym mowa w art. 66 ustawy z dn. 6 lipca 1982r. o radcach prawnych. Powołany przepis daje możliwość „poza dyscyplinarnego" załatwienia sprawy, tj. bez konieczności występowania do Sądu Dyscyplinarnego z wnioskiem o ukaranie. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie tzw. ostrzeżenie dziekańskie będzie stanowić wystarczającą reakcję na naganne zachowanie radcy prawnego (…)i spełni wobec niego cel prewencyjno-wychowawczy.

Stosownie więc do powyższego, mając na uwadze ustalony stan faktyczny i prawny w niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie uznając postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r. sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia za prawidłowe, orzekł jak na wstępie.

POUCZENIE:

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 1375) w związku z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1166 z późn. zm.) **postanowienie jest prawomocne i od niniejszego postanowienia nie służy prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.**

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ….……

r.pr. Artur Warych r.pr. Tomasz Marzec r.pr. Arkadiusz Wagner